

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morte Illvstrissimi Sanctissimiqve Principis Et
Domini D. Iacobi, Marchionis Badensis & Hachburgici,
Landgrauij in Susenberg, Domini in Röteln &
Badenuueiler, Orationes Dvæ**

Pistorius, Johann

Coloniae, 1591

VD16 P 3055

Præfationis, A Tvbingensi Theologico Lvtherano Decano Ante Bestiæ
Libervm antepositæ, simplex imitatio, & ad Catholicæ Romanæ Ecclesiæ
defensionem conuersio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43327

16
PRÆFATIONIS, A' TV-
BINGENSI THEOLOGICO LVTHERA-
NO DECANO ANTE BESTIAE LIBRVM
antepositæ, simplex imitatio, & ad Catho-
licæ Romanæ Ecclesiæ defensionem conuersio.

 Emporum similitudo & historiarum considera-
tio ostendunt, semper excitatos à Diabolo fuisse
pseudoProphetas, pseudoApostolos, falsos Docto-
res. Inter hos autem maxime caput est Lutherus,
quem ex paruis Indulgentiarum initijs, deinde
mendacijs infinitis Sathanas ad istam fecunditatem filiorum
amplificauit: cum Apostolorum primum successorem, & Scri-
pturæ primum interpretem post annos intermedios 1500. finxisset:
& sine Scriptura, & sine specie Scripturæ, mentiri iussisset,
S. Petrum fuisse nunquam Romæ, nec si fuisset, pertinere ad cæ-
teros successores S. Petri sanctimoniam, & multos Papas fuisse
Hæreticos & Nigromãticos: cum Lutherus antecessores suæ do-
ctrinæ, quam paulatim quotidianis accessionibus coagmentabat,
haberet nullos: successores licentiæ & libidinis haberet Zwving-
gium, Anabaptistas, Swenckfeldium, Georgium David, Liber-
tinos, Arrianos, monstra omnia, & Diaboli instrumenta: cum
artem magicam adhuc Monachus anno 1518. eousq; Lutherus
didicisset, ut partes, & species, & modos cantionum magicarum
& veneficiorum teneret omnes, & sub specie confutationis popu-
lo VVitembergenſi ordine de Cathedra recitaret, tanquam si ad
rem istam, singulariter instructus, & in usu artis diu versatus
esset.

Hunc cum suo regno Lutherum, ut agnosceretur à pijs, Dani-
el à Deo dilectus Propheta graphicè descripsit, cum primum ait:
quod iuxta voluntatem suam facturus sit Rex. Quod incredibi-
li impudentia sua mutandi, mutilandi, reijciendi Scripturam;
indicandi Patres & Ecclesiam; fingendi ad arbitrium sensus in
Scriptu-

Scriptura, despiciendi omnes Caesares, Reges, Principes, Doctores, praestitit Lutherus: cuius illa testata & inscripta in libro vox est:

Sic volo, sic iubeo, stat pro ratione voluntas.

Secundo subiungit Daniel: *Et eleuabitur & magnificabitur, seu extollet se aduersus omnem Deum: Quae verba Apostolus repetiuit & expressit, cum ait: Aduersatur & extollitur supra omne quod dicitur Deus, aut quod colitur; ita, ut in templo Dei sedeat, ostendens se, tanquam sit ipse Deus. Christus iussit audire Ecclesiam: Lutherus ne quidem esse fingit Ecclesiam: aut si sit, non posse tanquam occultatam audiri. Christus mandat, ut qui possint capere, capiant, & esse qui se ipsos castrent propter regnum caelorum: Lutherus vult, non posse capi, aut rarissime, aut nunquam ad spem diurnam; nec esse in potestate hominis, à Spiritu Sancto illuminati, ut se castret. Christus non praecepit, ut sub salutis discrimine, duas species sumeremus: id quod Lutherus primum concessit: deinde verò contra Christum & se, ingressus in nouam libidinem, & à nigro spiritu post aliquot annos magis confirmatus, omnino iussit. Paulus dicit eligendum, qui unius uxoris vir fuerit, Episcopum: Lutherus non unius, sed etiam trium & septem uxorum maritum Ecclesiae praefecit. Paulus vult, qui abstinent ab uxoribus esse beatiore: Lutherus negat: & ne quidem duas species in Cæna tam necessarias putat quàm sacerdotum nuptias. Paulus consulit, ut uxor ad effugiendam fornicationem ducatur: Lutherus iubet, ut tametsi nullus est vstionis sensus, vel fornicationis metus, tamen ducatur.*

Tertio: *Et aduersus Deum loquetur mirabilia. Id an Lutherus fecerit, ne quidem dubium esse potest: qui doctrinam suam, ab Angelis, ab Ecclesijs, ab hominibus iudicari non patitur: qui Philippum Grammaticum homuncionem ad latus S. Pauli apponit: qui tanquam porcus in Scripturam & omnes Ecclesias tumultuatur: qui Deum omnia peccata in nobis operari, & non magis virtutes in Sanctis, quàm scelera in impijs sensit: qui animam immortalem esse non concessit: qui Angelos suae libidini subiecit: qui se omnibus omnium gentium Ecclesijs pratulit: SS. Patres*

incredibili ludibrio despexit: Sanctum Iacobum S. Paulo, tanquam dissentientem Apostolum Apostolo opposuit: eius Epistolam dubiam fecit: S. Ioannis Apocalypsin à Spiritu Sancto traditam esse negavit: ne quidem Sanctissima Virgini, & Sanctis Martyribus pepercit: qui omnia iura ex scrinio sordidi peccatoris sui iudicavit: ad libidinem carnis effutiuit omnia: verba sua pro Christi verbis haberi voluit: qui verbo se vno Saxonia Principem Georgium posse de vita tollere, impudenter gloriari non dubitavit.

Quartò: Et Deum Patrum suorum non reputabit: quod Lutherus cumulate prestitit: reiecto Deo, quem per annos 1500. patres ipsius coluerunt: & quasi mortuus esset cum Apostolis verus Deus, sic Apostata vilissimus suscitare ex somno vel morte post maximum temporis decursum voluit. Negavit Sacrificium corporis & sanguinis esse propitiatorium: qui omnem sibi cælitus impetratam Scripturæ novam interpretationem, & se de cælo missum novum Euangelistam credi iussit: proprium fabricavit Deum Mayssim in Misnia, Deum propria fortissime fiducia, nec in Scriptura traditum, nec à Sanctis Patribus receptum: cuius inspiratione & fortitudine, quisq. Lutheranus non tantum, cum adhuc à morte longè abest, sed etiam post mortem, novus novi Dei Propheta, certam salutem sibi, certamque regni cælestis possessionem promittit: tametsi quotidie millies fornicetur, & occidat millies: vt Lutherus publicè scribere non dubitat.

Quintò: Et desiderium feminarum non intelliget: in quo Lutherus excelluit: qui vota pacta à feminis discidit: qui quotusque moderata mulierum cupiditas progredieretur, non perspexit: qui non desideria, sed libidines mulierum expleuit.

Sextò: Contra Sacrificium iuge inualefcet propter peccata hominum: An verò quicquam illustrius in Lutherum dici posset: qui vnum Christi Sacrificium, relictum nobis in oratione & Cena: in illa quidem corruptum reliquit, in hac prorsus sustulit, persuasus noctu à Diabolo.

Illæ notæ sunt AntiChristi, quæ omnes in Lutherum: nulla
in Pa.

in Papatum conuenit: De his Daniel est uaticinatus: & Aposto-
lus AntiChristum describit in signis mendacibus venturum cū
mendacijs maximis.

Talia horrēda AntiChristiani Lutheranismi mendacia sunt,
quod Papam docere scribit Lutherus: homini tendenti ad cælum
non bonum esse coniugium: contra epistolas Pauli statuere posse
Pontificem: non satis esse Christum mediatorem: asciscendos An-
gelos & Sanctos ad officia, quæ Dei sunt propria: Christum non
solum & unum satisfacisse pro peccatis, sed tantum pro culpa:
nobis per passionem & opera satisfaciendum esse pro pœnis: ab
humano ingenio excogitatos cultus, ad equandos esse cum alijs,
quos instituit Deus.

Sexcenta alia sunt, quæ turpissimè mentitur Antichristus
Lutherus: cū pro unius adoratione Dei, mortuorum hominum
inuatione à Pontificijs introduci: cū in Scriptura plenissimè
extare omnia: cū Ecclesia traditiones non nuper institutas,
sed ab Apostolica aetate propagatas, antiquandas esse: cū cam-
panas à Catholicis baptizari: mutari cœnam contra Christi in-
stitutionem in sacrificium: mutilari cœnam non porrecta utraq;
specie: prohiberi nuptias & cibos: cū Missam à multis autho-
ribus conflatam: cū adorationem Corporis Christi in Sacramē-
tonouam & Idololatricam esse: cū Catholicos non Scriptura,
sed solis Patribus niti: cū fingi à nobis ad arbitrium nostrum
traditiones: cū crucifigi Christum in Missa mentitur Luthe-
rus, scurra mendacissimus: plenissimus errorum & absurditat-
um & blasphemiarum.

Talia monstra & portenta Lutherus primus omnium commi-
nisci ausus: & eum Decanus Tubingensis in Prefatione imitatus
fuit: nullis usus Argumentis: sed tantum mendacia ex Lutheri
deliramentis otiosè recitans. De reliquis enim conuicijs, quæ in
me, personamquæ meam petulantia & mobilitate linguæ conie-
cit, sollicitus non sum: tum quod perspicuè falsa, in me non inha-
reant: redeant omnia ad spectabilem istis virtutibus Decanum:
tum quod eiusmodi homines criminari me pro inanitate sua non
possint: & satis sit, si simul colligata conuicia remittantur Tubin-
gam ad.

gam ad cohonestandum mala Theologiae Decanum, illustrem cō-
uiciatorem.

Ille sit, quem me esse voluit, id est, stolidus patronus Luthera-
nismi, infelix Apostata, instabilis ac vagus Hæreticus: magis ce-
rebri sui iudicia, quàm testimonia ex Scriptura colligens: & hæc
male detorquens: illa non rectè perpendens: fascinatus presti-
gijs Lutheri: miser iusto Dei iudicio excæcatus, & in sensum re-
probum datus Decanus: superbissimus Goliath: stultus iacta-
tor: Sophista: clamator: prestigiator: emortua vel dormien-
tis conscientia: rudens Decanus. Ista omnia accepta à Domino
Decano ornamenta, quia nobis non placèt, nec in nos conueniunt,
remittimus ad spectabilitatem hominis, ut imaginem suam, à se
omnibus lineamentis depictam, domi collustret: non quod ego cō-
uicium in hominem iacere: sed quod tantum iacta reijcere cupi-
am, & reddere in eum, à quo sumpta sunt.

Deum Patrem liberatoris nostri Iesu Christi, in Spiritu San-
cto oramus, ut facem Verbi sui, opera & studio Apostolorum ac-
censam, & in Ecclesia Christi, inter diuturnas crassissimas, &
plus quàm cimerias Hæreticorum omnium, & tandem pessimi
Lutheri, voraginis omnium errorum, tenebras, in tantis furori-
bus Sathanae & mundi malitia, clementer conseruare apud nos
& posteros nostros dignetur, nec eam propter hæreticorum in-
gratitudinem, confusionem, tyrannidem, & persecutionem ex-
tinguisinat: sed propter gloriam nominis sui, & filij sui dilecti
merita, ad nostram & multorum aliorum salutem, in tenebris huius
mundi & densa caligine noctis, eam nobis præluce in Ecclesia
faciat ad vitam perpetuam. Sicut David canit: Lucerna pedibus
meis verbum tuum, & lumen semitis meis: & postea: Declaratio
sermonum tuorum illuminat. Et S. Petrus: Hoc præcognoscite, Scri-
pturam non esse priuata interpretationis, vel *πρὸς ἑαυτὸν*. Ecclesia
igitur Christi, & in ea verbo Dei attendentes, tanquam lucer-
ne lucenti in loco caliginoso, donec dies illucescat, & Lucifer o-
riatur in cordibus nostris, bene facimus.

Hæc pars bona est, quam Maria elegit, sedens ad pedes Sal-
uatoris, audiens à capite Ecclesie, non legens sine Ecclesia ser-

monem eius: quæ ut nunquam auferatur à nobis, nostrisque posteris, faxit Deus vnus & trinus, cui honor, laus, & gloria in sempiterna secula, Amen. Vale, Decane. Datum 14. Februarij styl. correcto Anno 91. quo die ante annos 45. ego natus: & Princeps omnium monstrorum Lutherus 14. diebus post repentinò extinctus, & de nocturnis cum Sathana colloquijs ad perpetuam eius consuetudinem translatus est.

F I N I S.

En igitur Herbrande, responsum ad Decani Præfationem: quanquam in aliena & non defensa causa: tamen vt grati, minimeque superbi hominis speciem, id est, quidditatem, vt bestia tua explicat, ostenderem: & vt videres quid posset imitatio: quod erit tanto vt spero iucundius, quo magis me laborasse vides, vt eadem verba, quibus amantissimus tui Decanus pro libidine sua & gratificandi tibi studio vsus fuit, tanquam in speculo sub visum tuum reiecta, aspiceres: teque vestra loquendi & conuiciandi consuetudine oblectares tanto magis. Cætera, quæ vel tractata, vel intermissa à bestia tua sunt, tractabimus: cum tu proiectum gladium in manus ad configendum mecum recipies pro Christi gloria: iam enim cum ingrediendum in viam & in longinquam profectioem: & cum post aliorum librorum scriptioem vix biduum ad Epistolam relictum fuit, longior nec à te expectari nec perfici à me cohortatio potuit. Sed heus Herbrande: si respondebis, primùm refer oculos ad affectam ætatem tuam: intuere canos: considera quàm aliena ab annis esse tuis, & à capillis iurgia & conuicia debeant: deinde perpende, inter nos non pro nostra, sed pro Christi & Ecclesiæ dignitate dimicari: & omnino ab officio requiri nostro, vt causam purissimã non sordidemus impuræ linguæ petulantia. Id si tecum reputabis: & rem cum re conferes: miraberis in respon-

A a dendo

dendo hilaritatem comitatemque meam. Tamen quo-
 quo modo tu causam tuam ages: promitto me ista leni-
 tate, in tractatione causæ maxime versaturum: vt te aspe-
 ritatis tuæ, si quam interpones, pudere merito debeat.

Vale Herbrande, & errore ipse te libera: quod fiet, si
 quid Ecclesia Christi sit, diligenter in sacra Scriptura o-
 culis animoque lustrabis: & conuentum tuum Ecclesiã
 non esse & ne fingi quidem posse senties. Datum ce-
 leriter Friburgi Brisgoiæ. 14. Februarij, qui
 vobis quartus, ex pertinacia tuendi ex-
 roris est; Anno XCI.

Salutis tuae amantissimus

Pistorius.

